

Hotel Broušek

Ročníková práce

Školní rok **2018/2019**

Vypracovala: Lucie Sedláková, IX. B

Konzultant: Mgr. Darina Zouharová

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto ročníkovou práci vypracovala samostatně a použila jen uvedené prameny.

V Šošůvce dne 20. 5. 2019

Lucie Sedláková

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala mé konzultantce Darině Zouharové za cenné rady, pomoc a vstřícnost při konzultacích a vypracování mé ročníkové práce. Moje poděkování patří také panu Liboru Zouharovi, paní Jitce Zouharové, paní Aničce Ševčíkové ze Šošůvky a panu Kuběnovi za to, že jsem se od nich mohla dozvědět něco víc o hotelu. A také OS Šošůvská kaple za vypůjčení kroniky.

Obsah

Úvod	5
Rodokmen	6
Historie	7
Josef Broušek nejst.	8
Alois Broušek	12
Josef Broušek nejml.	15
Hotel Broušek po roce 1948	17
Zajímavosti	18
Závěr	20
Resumé.....	20
Literatura a zdroje	21

Úvod

Žijeme v srdci Moravského krasu a okolo nás je plno historie a tajemství. Některá nejsou všem úplně známá a některá pořád zůstávají neodhalena. V našem okolí má zajímavou historii Hotel Broušek, kterou málokdo zná. Jeho historie mě natolik zaujala a toužila jsem po poznání, že jsem se rozhodla trochu zapátrat a představit Vám ji v mé ročníkové práci.

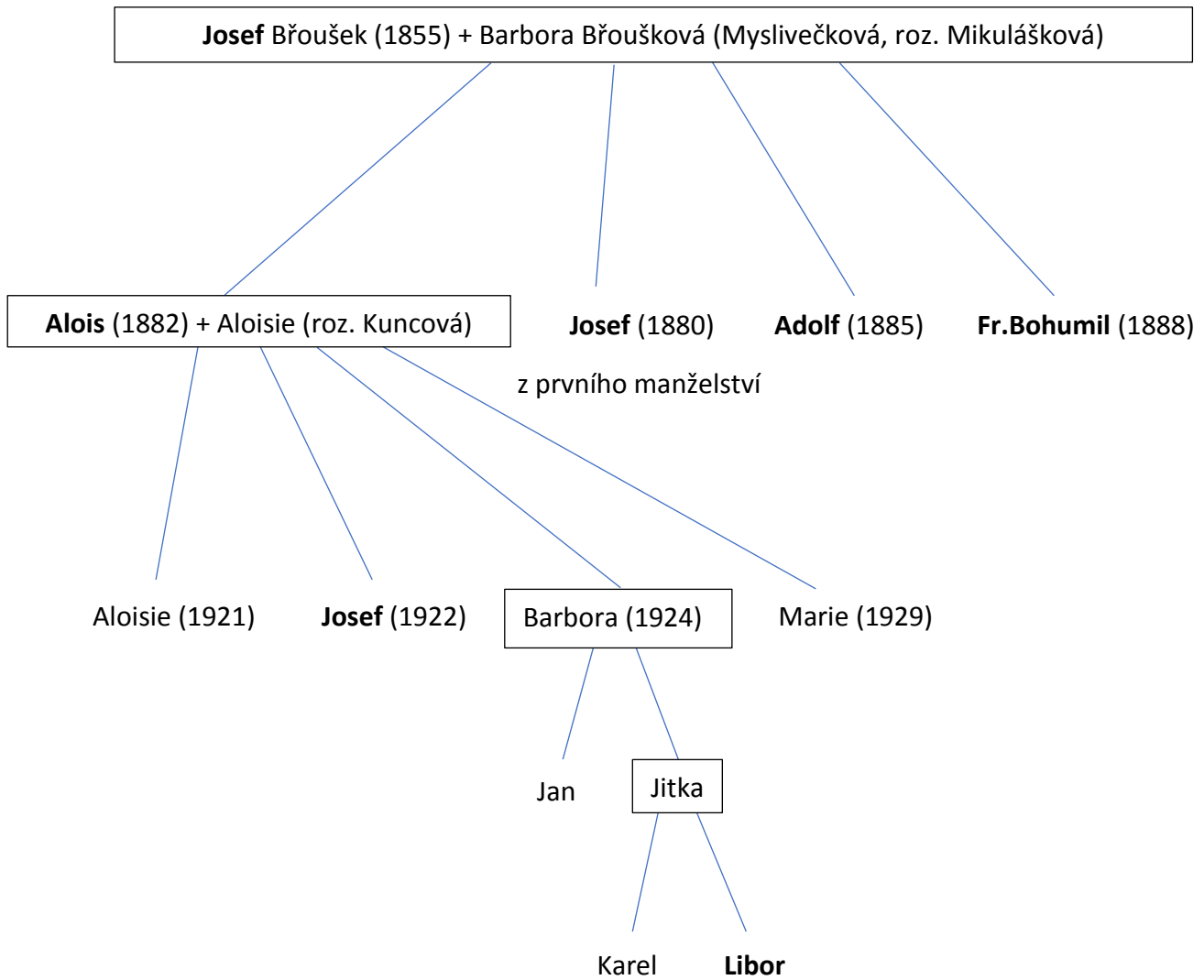
V této ročníkové práci bych se ráda věnovala nejen historii hotelu, ale i osudu rodiny Broušků, mezilidským a politickým vztahům na vsi, s historií hotelu úzce spjatému objevení Sloupsko-šošůvských jeskyní nebo útěku Josefa Brouška do Ameriky.

Doufám, že se rádi dozvíte něco, o čem jste možná ani nevěděli.

Hotel Broušek I. – Archiv Libora Zouhara

Rodokmen

Historie

Historie hotelu Broušek, který se nachází na rozhraní obcí Šošůvka, Sloup a Ostrov, se datuje od konce 19. století. Stavba hotelu je spjata s nalezením nových jeskynních prostor Sloupsko-šošůvských jeskyní v r. 1889 pod pozemky manželů Josefa a Barbory Břouškových. Příroda tu vytvořila dnes již světově známé jeskyně Moravského krasu. Objev jeskyní Břouškovým velmi ovlivnil život. Hlavním úkolem bylo jeskyně zpřístupnit veřejnosti, prokopat metry chodeb, odstřelit závadné skály, odstranit vrstvy bahna, hlíny a vše z jeskyně ručně vynosit ven.

V roce 1890 nechal Josef Břoušek u vchodu, který byl současně i východem z jeskyní, postavit budovu ze dřeva. Budova sloužila jako útulna, kam donášeli z Vrchnostenského hostince čp. 14 ze Šošůvky občerstvení prvním hostům. Po určité době na tomto místě postavil Josef Břoušek hotel. Ke stavbě hotelu ho vedla nejen oživení turistického i poutního ruchu, rodinné poměry, ale i touha vybudovat hotel na významném místě v kraji.

Hotel Broušek II. – Archiv Libora Zouhara

Josef Břoušek nejst.

Josef Břoušek se narodil 12. 3. 1855 v Housku myslivci Františkovi. Navštěvoval obecnou školu v sousední vesnici Molenburku. Tyto vesnice byly později spojeny a dnes jsou známé jako Vysočany. Vyučil se zámečnickem v Prostějově. Poté pracoval jako tovaryš v železárnách v Blansku. V letech 1875 - 1878 sloužil u pevnostního dělostřelectva v Olomouci. Po odbytí vojenské služby se oženil s vdovou Barborou Myslivečkovou, která do manželství přinesla nemalé věno. Vlastnili hostinec čp. 14 v Šošůvce, k němuž patřilo i hodně luk a polí. Vychovávali spolu čtyři děti: Josefa (1880), Aloise (1882), Adolfa (1885) a Františka Bohumila (1888). Barbora už měla z prvního manželství tři syny. Pavla, Vincence a malého Josefa. Pavel s Vincencem s nimi ale nežili.

Josef Břoušek svými vědomostmi a schopnostmi nabýval popularity. Byl v Šošůvce jmenován odhadcem škod, jež napáchala hojně rozmnožená zvěř, kterou choval zdejší velkostatkář kníže Salm. Časem mu tyto dovednosti začali lidé závidět. Říkali, že pan Josef Břoušek chce být starostou. To sice nebyla tak úplně pravda, ale lidská závist dělá divy. Ve skutečnosti fakt byl takový, pokud by byl zvolen starostou a on by to přijal, přivedl by obec na lepší úroveň, než tenkrát byla.

Josef Břoušek s manželkou Barborou - Archiv Libora Zouhara

V době kdy se Josef Broušek vydal s dalšími sedláky na exkurzi do Prahy, v Šošůvce vyhořely tři chalupy. Jedna z nich (čp. 46) byla přímo u silnice. Tuto vyhořelou chalupu pak nabízel majitel Kala ke koupi pro obec. Obec vyhořenou chalupu koupila a byla tu postavená nová chalupa, ze které se stal 1. 2. 1893 hostinec. To byla konkurence hostince, který vlastnili manželé Brouškovi. Dnes tento domek známe jako penzion Pod Kolem.

V té době již vlastnili manželé Brouškovi pozemek pod skalami, zahradu od mlynáře. Chtěli tu stavět dům. Jakmile podal Josef Broušek na obci ve Sloupě žádost o povolení stavby, hned všem starosta (nový hostinský) řekl, že Josef Broušek chce stavět novou hospodu. Aby sloupští občané zamezili stavbě, urychleně předalo obecní zastupitelstvo pozemek, pruh země mezi potokem a zmíněnou zahradou, Václavu Sedlákovi. Měli strach z toho, že tu Josef Broušek chce postavit hospodu, tak nabídli panu Sedlákovi, jestli by si tam nechtěl postavit domek. Ten souhlasil. Tím však hned zamezil stavbě hostince Josefa Brouška. O rok později, roku 1892, podal Josef Broušek žádost o povolení stavby budovy na pozemku parcelní číslo 604 v Šošůvce. Pozemek sbíhal svým úpatím, skalnatou strání, až k rozcestí mezi Sloupem - Šošůvkou - Ostrovem - Lipovcem. Opět se tu ale objevila nepřízeň a závist, tentokrát ale u šošůvských občanů. Po dlouhém domlouvání a za značných finančních nákladů a zadlužení byla stavba povolena a provedena v roce 1893.

Hotel Broušek s jeskyněmi – Archiv Libora Zouhara

Na stavbu si Josef Broušek vypůjčil 10 000 korun z Občanské záložny v Blansku a 2500 korun od hostinského pana Skotáka ve Sloupě. Hostinská koncese byla dána na letní dobu dne 28. dubna 1894 a koncese celoroční byla povolena 11. března roku 1895. Téhož roku 29. května byla Josefu Brouškovi povolena pravidelná doprava osob z nádraží.

Udržování podniku, nutné doplňky a drobné úpravy a do toho ještě splácení dluhu a starání se o děti způsobovalo velké starosti. Ale i přes tyto někdy složitější situace to rodina zvládala dobře. Brouškovi se museli chopit mimo sezónu i jiné práce, která také vydělávala. Kopali kámen, který následně přetloukali na štěrk a ten byl rozvážen na silnice. Byl to jeden z vedlejších výdělků, kterého bylo nezbytně potřeba, aby byla rodina živa. V rodině vypomáhaly také děti. Nejstarší syn Josef pomáhal převážně s hospodářstvím, mladšího Aloise bavilo provádět turisty po jeskyních a nejmladší synové přiměřeně pomáhali.

Roku 1896 Brouškovi předali hostinec v Šošůvce čp. 14 synovi Pavlu Myslivečkovi a ten měl bratru Vincencovi splatit 1000 zlatých, aby měl alespoň nějaký peněžní obnos.

Zpřístupněné jeskyně lákaly k dalším objevům nejen místní dobrodruhy z okolních vesnic, ale i osobnosti z vědeckých kruhů. Nejznámější z nich byl profesor doktor Karel Absolon, který si zvolil právě hotel Broušek po 16 let jako svůj hlavní stan. Odtud vyrážel s dobrovolníky do podzemí. V roce 1905 po usilovné snaze Josefa Brouška byla objevena nová část jeskyně. Byla velmi krásná a tu profesor Absolon nazval jako „Brouškova síň“.

Brouškova síň - Archiv Libora Zouhara

V roce 1910 se podařilo objevit další část jeskyně a to Černou propast. I nové objevy měly opět příznivý vliv na návštěvnost cizinců. Jeskyně navštěvovali nejen Češi, ale i Němci. Němcům se tady velmi líbilo, a tak chtěli koupit hotel Broušek s jeskyněmi i Macochu s pozemky. Díky spojení Čechů nakonec Macochu koupily okolní vesnice a hotel i s jeskyněmi zůstal rodině Brouškových.

Místní obyvatelé tu chtěli postavit železniční dráhu z Rájce do Molenburku (dnešních Vysočan). Jenže vypuknutí I. světové války v roce 1914 bohužel přerušilo jakoukoli možnost pokračovat ve stavbě železnice. Válka zasáhla velmi citelně i rodinu Brouškových. Na vojnu povolali hned tři syny: Josefa, Adolfa, Františka Bohumila a později i Aloise.

Následky postupující války byly pro udržení hostince velmi obtížné. Byl zaveden lístkový systém, dokonce i do hostince. Například v hostincích bylo zakázáno podat hostu více než ½ litru piva. Po válce tu bylo mnoho věcí zanedbáno a staří manželé Brouškoví na vše nestačili. V hotelu dělal Josef Broušek výčepního, Barbora kuchařku a služku a syn Alois číšníka, pokojskou, služku a případně vypomáhal v zaměstnání jako průvodce do jeskyní. Po válce se oživoval turistický ruch. Z toho důvodu museli dávat všechen elán do práce, aby všechno úspěšně zvládli.

		Kronen
Suppe		1-
Rindfleisch		6-
Kalbsbraten		8-
Schnitzel		8.50
Rostbraten		8.50
Naturschnitzel		8.50
Brat- oder Back-Huhn		
Eierspeise		4.30
Gulasch		5-
Leber		5-
Nierndln		5-
Hirn		5-
Zuspeise		0.20
Salami, Veroneser		
„Ungar.“	}	4-
Krakauer		
Schinken		
Schweizer (Groyer) Käse		
Ementhaler		2-
Butter		2-
Pilsner Bier ½ Lit.	Fassbier	
	Flaschenbier	
Raitzer „ ½ Lit.“	Fassbier	1.30
	Flaschenbier	2-
Raitzer Bockbier „Komet“ ½ Lit.		1.70
Wein: rother ½ Lit.	„Opelo“ „Lahnstein“	3.40
weisser ½ Lit.		4.50
Glas Caffee		5-
Schmetten (Rahm)	„Hae mit Rum & Citrone“	1.40
Milch		1.60
Würsteln		1.00
„Anelita“ Palatinen		6-
Kompot		2.50
Hönig		2.00

Jídelní lístek – Archiv Libora Zouhara

Alois Broušek

Když Alois Broušek prováděl turisty po jeskyních, upozoroval zájem návštěvníků o upomínkové předměty, a tak rostla jeho touha vyrábět a prodávat své vlastní. Z části se mu to vyplnilo. Ve věku 14 let byl dán na učení do Vídně, kde se učil vyrábět umělecké předměty. Jenže ve Vídni se Aloisovi nelíbilo, tak odtud utekl zpátky do Česka. Poté byl dán na učení do Brna, kde se učil vyrábět nejen umělecké, ale i stolařské a řezbářské předměty. Výučního listu dosáhl Alois Broušek 24. listopadu roku 1900.

Na nějaký čas zůstal Alois v Brně kvůli práci. V letní sezóně přijel domů a dělal průvodce po jeskyních. Alois potom zůstal doma s úmyslem osamostatnit se. Zažádal si o živnostenský list, který mu byl vydán 15. února 1906 v Boskovicích (tehdy jsme byli okres Boskovice). Už se zdálo, že si splní svůj životní sen stát se továrníkem a vyrábět upomínkové a jiné předměty ve velkém. Brzy ale poznal, že se tento sen nemůže vyplnit. Alois pochopil nutnost pomáhat jak v hotelu, tak i v jeskyních. Bylo tu pořád hodně práce. Jeho rodina ho tam potřebovala. I přes to všechno si ale Alois vždy udělal čas a vyráběl upomínkové předměty pro zábavu ve svém volném čase.

Dne 16. února 1920 se Alois Broušek oženil s Aloisíí Kuncovou, narozenou 9. dubna 1899 v Kotvrdovicích. Josef Broušek jim budovu hotelu přepsal hned, ale hostinskou živnost až 1. ledna 1922. Alois s Aloisíí spolu měli čtyři děti: Aloisii (1921), Josefa (1922), Barboru (1924) a Marii (1929).

Alois Broušek s dětmi – Archiv Libora Zouhara

V roce 1926 nechali postavit domek za hotelem, který sloužil jako noclehárna zejména školním výpravám. Nově postavený domek měl čp. Šošůvka 126. Alois počítal s tím, že domek jednou poslouží jako „výměnek“ ve stáří. V té době již Josef s Barborou bydleli ve Sloupě, v domku, který si postavili se státní podporou.

Roku 1934 Brouškoví pronajali pole před hotelem sportovnímu klubu ve Sloupě s výhradou, že při všech podnicích si ponechávají výhradní právo na prodej poživatin a nápojů.

V roce 1935 došlo k modernizaci hotelu, stará kuchyň a terasa byly zbourány a nahrazeny novými. Při velkých deštích v r. 1938 otvory v jeskyních nestíhaly pojmout velké množství vody a došlo k záplavám, které se v budoucnu ještě několikrát opakovaly.

Přichází II. světová válka. Začalo utrpení, ceny stouply, byl nedostatek masa, mléka, všeho. Byly zavedeny lístky na potraviny, zakázán poslech zahraničního rozhlasu. Pro hostince byly zavedeny odběrné listy na poživatiny podobné těm potravinovým. Další problém byl, že německé úřady zakázaly židům přístup do hostinců.

	Kč		Kč
Polévka	1.20	Másto	2.00
Hovězí maso vařené	6.-	Káva	2.00
Hovězí maso dušené s bramborami	7.-	Mléko	80
Roštěnka	7.50	Čokoláda	2.50
Teletci pečená s lodičkou	4.-	Čaj	1.20
Vepřová pečeň	7.-	Čaj s rumem	2.50
Rizek s bramborami	7.50	Čaj s citronem	2.00
Kuře (porce)	4.-	Pivo rájecké 10° výčepní 1/2 l	1.90
Husa pečená (porce)	4.-	" " 10° v láhvi 1/2 l	2.-
Zvěřina	6.-	" " 12° " 1/2 l	2.50
Guláš, játra, mozek, ledvinky	4.-	Pivo pilsenské 1/2 l	2.90
Vajíčka míchaná	1.-	" " 1/2 l v láhvi	3.-
Příkrm	5.-	Vino Rillinské 1/6	3.50
Omeleta neb palačinky	1.60	" " Ryalinské 1/6	4.-
Moučníky	2.-	" " Malaga 1/6	4.50
Sladký kuchař s křenem	1.50	Sodovka s chutí	1.50
Kompot míchaný neb „Jam“	3.-	Syfon velký	2.50
Šunka	6.-	Syfon 1/2	60
Jemný mraz	6.-	Ovocný střík	1.60
Malý nářez	3.50	Mínerální voda 1/2 l	1.20
Salám	3.-	Likéry:	stopka
Uzenka (párek) s bramborami	2.50	" " Brandy "	1.50
Sýr ementálský s jablečkem	1.20		

Jídelní lístek – Archiv Libora Zouhara

V průběhu války byly zabrány volné místnosti v hotelu včetně lokálu firmou „Flugmotorenwerke“, která upravila jeskyni Kůlnu pro výrobu součástek do leteckých motorů, kde bylo zaměstnáno cca 250 zaměstnanců. Na jaře 1945 se válka blížila ke konci a průmyslové Brno bylo bombardováno. Do hotelu se nastěhovaly tři rodiny známých z Brna. Pan Broušek měl rovněž připraven plán na úkryt v jeskyních pro cca 1000 lidí v případě přechodu fronty a válečné vřavy.

V září 1948 emigroval syn Josef a manželé Brouškovi byli obviněni ze spoluviny, odvezeni do vazby do Brna. Posléze byli propuštěni na svobodu, odsouzeni byli jen k pokutě. V souvislosti s únorovým převratem jim byl zabaven hotel, dále jim byla zabavena práva na jeskyně a přišli o kamenolom a vápenku nad hotelem. Ponechán jim byl jen dům nad hotelem (výměnek), pole a hospodářství. Od Místního národního výboru v Šošůvce jim bylo přikázáno odevzdávat tzv. kontingent pro výživu obyvatelstva, což obnášeno maso, obilí, brambory, vejce, mléko, atd. V r. 1953 byli manželé Brouškovi nuceni odevzdat na nátlak Místního národního výboru asi 3 hektary půdy v rámci procesu kolektivizace. Vzhledem ke špatné údržbě hotelu byli svědky bourání boudy u východu z jeskyně, kuchyně a dominantní verandy hotelu.

Manželé Brouškovi před domem 126 r. 1956 – Archiv Libora Zouhara

V r. 1958 Alois Broušek umírá a je pochován stejně jako jeho žena Aloisie, která umírá 1974, v rodinném hrobě na Sloupském hřbitově.

Josef Broušek nejml.

Josef nejml. byl průbojný mladý muž a vlastenec, který těžce nesl ponížení národa. V době vrcholící II. světové války se zapojil do protifašistického odboje, s kamarády vytvořili partyzánskou skupinu „KRAS“. Po válce se stal členem okresního národního výboru a byl zakladatelem Lidové strany sociálně demokratické, která byla v trnem v oku komunistické straně.

Únor 1948 byl pro něj krutou ranou. Svých ideálů svobody se však nevzdal, komunistický režim byl v jeho očích stejně zavrženíhodný jako fašistický. Proto se rozhodl proti němu aktivně bojovat. Se svými stejně smýšlejícími přáteli z Brna vytvářejí buňku odporu „Husí stehno“. V březnu 1948 zakládají s bývalými poslanci Lidové strany organizaci „Modrý štít“. Zde připravují program pro budoucí demokratické fungování Lidové strany po pádu komunistů.

Josef Broušek – Archiv Libora Zouhara

Jelikož má zkušenosti s odbojem, je pověřen ukrýt v jeskyních zbraně, benzín a vysílačku. 24. září 1948 při úsvitu přijíždějí příslušníci STB Josefa zatknout. Ten jim utíká přes jeskyně, nejdříve k babičce do Šošůvky, poté do Rájce na vlak, do Brna za sestrou Marií a následně do Břeclavi. Potřeboval se dostat do Rakouska, v tom mu pomohl převaděč protikomunistické organizace Modrý štít, které byl členem, a přes Valtice se dostává do Vídně. Zde se musí krátce skrývat, aby nepadl do rukou sovětské NKVD, která v okupační zóně Rakouska operovala.

Ne všichni členové Modrého štítu měli takové štěstí, odseděli si v komunistických lágrech desítky let a mnozí z nich i zemřeli.

Následně Josef emigroval do Kanady a od roku 1949 tam žil. Rodiče nevěděli, kde je, jak se má nebo jestli je vůbec v pořádku, prostě nic. Později začal posílat dopisy přes pana Sedláka z Brna. Svůj pobyt v Kanadě si začal zapisovat do deníků. Za jeden rok popsal 10 deníků. V Kanadě byl Josef Broušek velmi slavný. Stýkal se třeba se známými osobnostmi a potrpěl si na titulech, těch měl mnoho.

Rytíři – Archiv Libora Zouhara

Josef Broušek v Americe s J. F. Kennedym – Archiv Libora Zouhara

Po roce 1968 se za ním do Kanady přijela podívat maminka Aloisie. Pustili ji pod podmínkou, že tu nechá svoji rodinu, aby se vrátila. V roce 1969 se vrátila domů. Po revoluci v roce 1989 se Josef Broušek mohl vrátit do Československa. Už se totiž nemusel bát, že ho tu zatknou.

Dr. Josef Broušek zemřel 15. ledna 2001 v nemocnici sv. Josefa v Torontu. Pohřeb se konal 19. ledna a zádušní mše byla sloužena v Kostele panny Marie Lurdské v Torontě. Jeho památce se přišli poklonit Kolumbovi rytíři, Maltézští rytíři, veteráni II. světové války a jiní. Pan doktor je pochován na hřbitově Mount Hope v Torontě.

Hotel Broušek po roce 1948

Po nástupu komunistů k moci byl hotel zabrán a znárodněn. Provozován byl podnikem Restaurace a jídelny.

V osmdesátých letech byly Místní národní výbory (dnešní obecní úřady) sloučeny do MNV Sloup-Šošůvka. V historii byl hotel považován za šošůvský a katastrálně byl veden v Šošůvce. V době plynofikace došlo k dohodě mezi zástupci obcí, že hotel Broušek přechází pod katastr obce Sloup. „Výměnek“ zůstal na katastru obce Šošůvky.

Po revoluci v r. 1990 byl hotel vrácen v dezolátním stavu rodině Broušků, kteří se museli na dědictví mezi sebou dohodnout. Později se celého hotelu ujímá pravnuke Aloise Břouška a současný majitel hotelu Libor Zouhar.

Rekonstrukce Hotelu – Archiv Libora Zouhara

Zajímavosti

Někdy se můžeme setkat se jménem Broušek a to proto, že syn Aloise Brouška, Josef nejml., nechal jméno upravit ve všech spisech na příjmení Broušek, tudíž bez háčku nad „r“.

Lípa, co stojí na rozcestí u hotelu Broušek má na sobě cedulku „chráněný strom“. Ve skutečnosti ale chráněný vůbec není. Tuto cedulku tam dala Aloisie, dcera Aloise Brouška proto, že k tomu stromu po 1. světové válce všichni naváželi všechno možné a jí se nelíbilo se na to pořád dívat. Od té doby se tato lípa považuje za strom chráněný, i když ve skutečnosti vlastně není.

Dříve se v hotelu hrávalo také třeba divadlo, jednou došlo i pivo. Hovorově se hotelu někdy říkalo „Džungle“, a to proto, že hotel stál mezi vysokými stromy a celkově v okolí, které bylo zarostlé a lidem připomínalo džungli.

Moravskému krasu se dříve říkávalo také Moravské Švýcarsko. Sloupsko-šošůvské jeskyně se považovaly za největší labyrint v Československu s čarokrásnou výzdobou. „Brouškova síň“ v době komunismu musela být také přejmenována, a to na Pohádkovou síň. Zachovaly se nakonec oba názvy, takže máme „Brouškovu pohádkovou síň“.

Rodina Brouškových měla psa, říkali mu Lord. Ten jim tam hlídal přes den i v noci, byl spolehlivý, věrný a měl rád děti. Skoro každý den donášel od sloupského pekaře Svobody, který psa moc dobře znal, rohlíky do hostince v Šošůvce. Stačilo mu dát do tlamy košík s objednávkou a povědět „Lorde, pro rohlíky!“ a do několika minut byl zpátky v hostinci i s rohlíky.

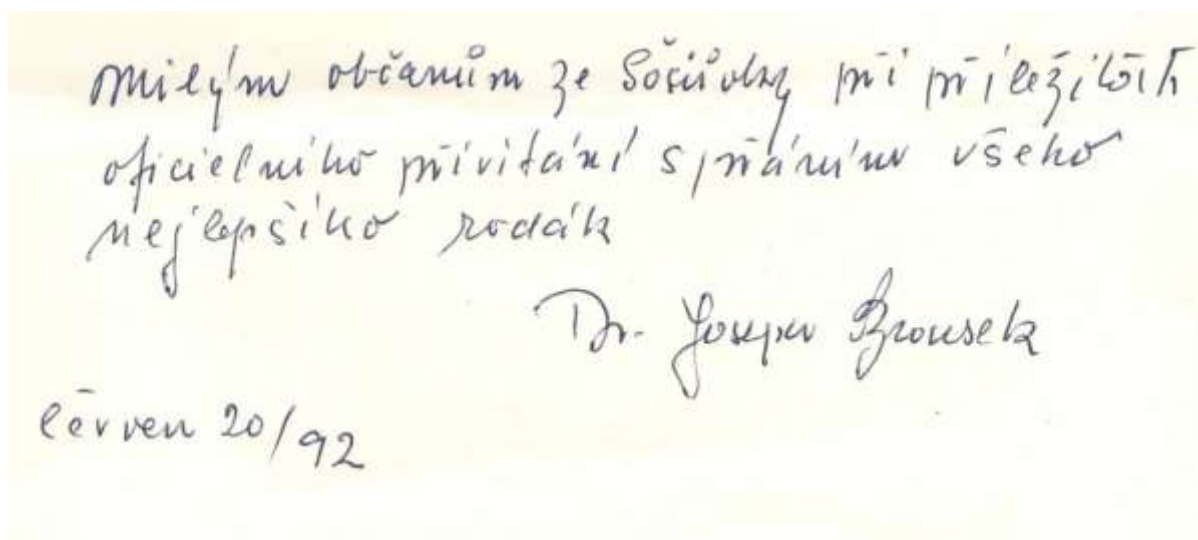
Josef nejst. byl členem výboru obce Šošůvka od r. 1888, zastupoval třetí stav, patřil mezi největší poplatníky daní, zastupitelům se říkalo „výboři“.

Po vyhlášení Československé republiky r. 1918 bylo zrušeno zastoupení stavů a Alois vstupuje do výboru za Domkářsko-živnostenskou stranu.

Dr. Josef Broušek nejml. se po revoluci přihlásí k trvalému pobytu a znovu se stává občanem Šošůvky.

Josef Broušek byl doktorem filozofie, profesorem žurnalistiky. Byl členem Americké akademie politických věd a člen výboru Rady svobodného Československa. Získal šlechtický tituly - Baron Don de Valdart. Byl velitelem Maltézských rytířů a velitelem mezinárodního řádu Alhambra.

Josef měl také vřelý vztah s obcí Šošůvka. Jako věřící přispěl nemalou částkou "paradoxně" společně s obcí Šošůvka (prodala budovu hostince čp. 46, která jim byla konkurencí v r. 1893), čímž vytvořili základ financování Šošůvské kaple. Bohužel se Josef Broušek svěcení kaple už nedožil.

Milým občanům ze Šošůvky mi příležitosti
oficiálního přivítání s přáním všeho
nejlepšího rodáků
Dr. Josef Broušek
červen 20/92

Vzkaz od Josefa Brouška nejml. – Kronika šošůvské kaple

Závěr

První zmínky o Hotelu Broušek jsou už z roku 1893. Je to dlouhých 126 let, které se vryly do historie nejen majitelů, ale i zdejších obyvatel. Události těchto let nebyly jen úsměvné, ale i smutné, někdy až tragické.

Na začátku své práce jsem si nedovedla představit, že tato budova, která je v Moravském krasu v blízkosti nejznámějších jeskyní, má za sebou tolik hezkých i smutných chvil. Během zpracování ročníkové práce jsem se dozvěděla tolik informací, kterým jsem ani sama někdy nevěřila.

Teď, kdykoli přijdu na hotel, představím si, co všechno zažil a kolik informací jsem se o něm dozvěděla.

Resumé

I am interested in history and that is why I have chosen the topic my course work of Hotel Broušek. It is located in Moravian Karst near Sloup – Šošůvka caves. The hotel have was bulit in the year 1893 by the Broušeks family.

In my work I inform about few generations that made the history and present of this hotel.

The history of the hotel was influenced by two world wars and nationalization. The development of the hotel was connected with the discovery of caves and played an important role in the development of tourism in our region.

Literatura a zdroje

Z knihy, kroniky, brožury

- MNV Šošůvka , odpovědný redaktor Ladislav Soldán, 600 let obce Šošůvky, n.p. Tisk, provoz 52, Brno, rok 1974
- Úřad městyse Sloup, Sloupský informační zpravodaj HŘEBENÁČ, ročník XIII, číslo 1, duben 2007
- Občanské sdružení Šošůvská kaple, KRONIKA sdružení
- OÚ Šošůvka a OÚ Sloup, Vzpomínky a lidové verše hoteliéra Aloise Brouška, rok 2005
- rodinný archiv rodiny Zouharových
- korespondence Dr. Josefa Brouška a OÚ Šošůvka

Z internetu

- <http://www.hotelbrousek.cz/cz/historie/>
- <http://www.kaple.sosuvka.com/financovani/>